

Oponentský posudek na disertační práci Park Mi Young

Práce Park Mi Young nemá dosud v Čechách obdoby, pokud bereme v potaz fakt, že se jedná o práci cizinky. Naprosto ojedinělý je i její lexikografický počín – Česko-korejský slovník, který vytvářela sama a který pro ni musel znamenat nepředstavitelně dlouhou a obtížnou cestu od stanovení si rámcového cíle přes hledání vhodné formy a rozměru, shromažďování, třídění materiálu až po konečný výběr a redakci. Slovník se po svém vydání stal příručkou nejen Korejců v Čechách, ale i Korejců-bohemistů v Koreji a také studentů pražské koreanistiky. I přesto, že v minulém roce vydala katedra bohemistiky univerzity HUFU v Söulu Česko-korejský slovník o něco větší rozsahem, nemohu se ubránit dojmu, že vzhledem k podobnosti materiálu a nepoměrně vyšší až téměř nedostupné ceně zůstane slovník Park Mi Young pro Korejce oblíbenější příručkou, také díky vhodnému formátu.

Závěrečných fází a redakcí obou slovníků jsem se osobně účastnila, proto si mohu dovolit i menší srovnání. Slovník Park Mi Young jsem korigovala jako v zásadě čistý text s minimálním množstvím překlepů a dalších vad na kráse; jediné podstatnější výhrady jsem měla vůči nadměrnému zařazování slov přejatých z angličtiny. Na druhé straně – vzhledem k účelu – rychlému osvojení si základní slovní zásoby s minimálním úsilím a nekomplikované komunikaci korejských mluvčích – považuji s časovým odstupem (také díky své práci zahraniční lektorky v Koreji) tuto vysokou frekvenci anglismů za klad, neboť slovní zásobu svým způsobem zjednodušuje a umožňuje dosáhnout záhy základních jazykových kompetencí Korejcům u nás. Slovník, který vydala katedra bohemistiky v Koreji, je o něco objemnější a aspiruje na dílo celistvější, zahrnující i jiné lexikální vrstvy. Podotýkám, že práce na něm trvaly dvacet let, že jde o dílo, které bylo dokončeno až za

erudované redakce profesora HUFSS Kim In-chona, který mu věnoval několik posledních let, ale také paradoxně – s přispěním slovníku Park Mi Young. Její dílo totiž sloužilo jako pomůcka při rozšiřování některých částí a bylo z něj přímo opisováno. Konečné verze nového slovníku na HUFSSu zabraly několik let a na jejich realizaci se podílela i desítky lektorů češtiny, kteří na univerzitě působili. Z tohoto důvodu stavím práci Park Mi Young ne přímo výše, ale v každém případě se v tomto kontextu zdá být její počin téměř neuvěřitelný.

Doprovodná studie, kterou Park Mi Young předkládá současně se slovníkem, se dotýká tří oblastí: komentuje samotnou práci na slovníku a snaží se ve dvou částech nastolit zásadní problémy z oblasti morfologie a syntaxe, zároveň i další vybrané a nejvýraznější okruhy, jež vyvstávají při komparaci tak odlišných jazyků, jakými korejština a čeština jsou – např. užívání zdvořilosti, oslovení, rodová a vlastní jména apod. Tato část místy téměř volá po dalším zpracování, jiné podkapitoly jsou spíše souhrnem už existujících obšírnějších (většinou českých) prací. Předkládanou studii však vnímám jako jakýsi úvod k autorčiným dalším a konkrétním článkům, lze ji také brát jako sumu témat, jež by stála za rozpracování. V každém případě Park Mi Young prokazuje, že mnohé z nich má zvládnuté a zažité, o čemž svědčí míra zasvěcenosti jejího výkladu. Byla by proto škoda zůstat jen u povrchních konstatování a určitě bychom v budoucnu uvítali srovnávací studie, zvláště sociolingvistické. Park Mi Young je k podobnému výzkumu téměř předurčena, neboť je současně rodilým mluvčím a pedagogem, který se v obou jazycích pohybuje téměř bez problémů. Neznám lepšího zprostředkovatele jazyka než takového, který kromě jazykových kompetencí důvěrně zná i kulturní zázemí a prostředí.

Z uvedeného je patrné, že si práce Park Mi Young cením a vřele ji **doporučuji k obhajobě.**

V Praze, 20.4. 2008

Doc. PhDr. Miriam Löwensteinová, Ph.D.

